

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 388/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. J., B., ktorou namietal porušenie čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského stavebného úradu v B. č.: A/2006/1586/KIS z 10. októbra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. J. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2006 doručená sťažnosť z 30. októbra 2006 P. J., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Krajského stavebného úradu v B. (ďalej len „krajský stavebný úrad“) č.: A/2006/1586/KIS z 10. októbra 2006.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: *„Obraciam sa na Vás zo žiadosťou o preskúmanie porušenia ústavy Slovenskej republiky a to podľa čl. 12 odsek 4. kde mi bolo odmietnuté základne ľudské právo vyjadriť osobne či písomne pred rozhodnutím k uvedenej veci.*

Dňa 25. 10. 2006 som obdržal od Krajského Stavebného Úradu v B. rozhodnutie č: A/2006/1586/KIS, kde mi zrušujú stavebné povolenie vydané dňa 14. 06. 2006 R. č. 0688-SPD/05/06-Kar. vydaného obecným úradom v B. (kópiu prikladám).

Môj návrh na preskúmanie opieram o nasledovne:

Krajský Stavebný Úrad v B. má ako stavebníka vôbec nevyzval či písomne alebo ústne k vyjadreniu sa k odvolaciemu konaniu, kde som sa ho ani nemohol zúčastniť ani inak si povedať svoje právo, kde mi nebola poskytnutá žiadna zápisnica, žiadne relevantné podklady s vykonania údajnej kontroly skutkového stavu a rozhodol ako je vyššie uvedene (kópiu prikladám). Rozhodnutie považujem za neodborné a protiprávne voči ktorému sa nemôžem brániť nakoľko nie je preskumatelné súdom a preto si neviem uplatniť voči ním žiadne svoje ústavné právo vyjadriť sa k veci. Týmto mi bolo odopreté akékoľvek uplatnenie si svojho základného ľudského práva a to vyjadrenie sa k veci. Myslím si, že mi bola spôsobená ujma ako na človeka a občana tejto republiky ako i na jeho majetku , ktorá sa byrokraciou znehodnocuje a núti nás bývať aj s rodinou pod mostom.

Vážený sudcovia Ústavného Súdu Slovenskej republiky týmto Vás prosím o urýchlené prehodnotenie Rozhodnutia Krajského Stavebného Úradu v B. či bolo porušené moje ústavné právo alebo nie.“

II.

2.1 Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.2 Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo rozhodnutím krajského stavebného úradu č.: A/2006/1586/KIS z 10. októbra 2006.

Z obsahu listín (kópií rozhodnutí správnych orgánov týkajúcich sa sťažovateľovej veci), ktoré sťažovateľ predložil ústavnému súdu v prílohe sťažnosti, vyplýva, že obec B. v rámci preneseného výkonu štátnej správy ako príslušný stavebný úrad podľa § 1 ods. 1 písm. c) a § 5 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v spojení s § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) rozhodnutím R. č. 0688 – SPD/05/06 – Kar. zo 14. júna 2006 dodatočne povolila sťažovateľovi stavebné úpravy, nadstavbu a prístavbu k rodinnému domu súpisné číslo 339 na pozemku parc. č. 426/1 v katastrálnom území B.

Na základe odvolania podaného dvoma účastníkmi konania krajský stavebný úrad rozhodnutím č.: A/2006/1586/KIS z 10. októbra 2006, ktoré sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom napáda, zrušil rozhodnutie stavebného úradu prvého stupňa a vec mu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie. Podľa názoru krajského stavebného úradu okrem iného obsah napádaného prvostupňového rozhodnutia, ako aj obsah podkladov, ktoré si

prvostupňový orgán pred jeho vydaním zabezpečil, nezodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z príslušných na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov, prvostupňový orgán sa nevysporiadal s námietkami účastníkov konania a neposúdil vec podľa všetkých relevantných ustanovení na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov.

2.3 Právomoc ústavného súdu poskytovať ústavnú ochranu fyzickým osobám alebo právnickým osobám v konaní podľa čl. 127 ústavy pred neoprávnenými zásahmi do ich základných práv alebo slobôd zo strany orgánov verejnej moci je založená na princípe subsidiarity, v zmysle ktorého je ústavná sťažnosť osobitným právnym prostriedkom nápravy. Na jej základe poskytuje ústavný súd ústavnú ochranu sťažovateľom v prípadoch, ak o ochrane ich práv nerozhoduje všeobecný súd a sťažovateľ ochranu nedosiahol ani po vyčerpaní účinných a dostupných právnych prostriedkov nápravy, na uplatnenie ktorých ho oprávňoval zákon (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb. ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí (ods. 2). Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (ods. 3).

Podľa § 59 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať.

Podľa § 70 zákona č. 71/1967 Zb. osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov.

Podľa § 244 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (ods. 1).

V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ods. 2 ustanovenia § 244 OSP).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3 ustanovenia § 244 OSP).

Podľa § 246 ods. 1 OSP na preskúmanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské súdy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 247 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (ods. 1).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (ods. 2. OSP).

2.4 V danom prípade sťažovateľ zdôvodňuje podanie sťažnosti ústavnému súdu tým, že proti napádanému rozhodnutiu krajského stavebného úradu nemôže podať odvolanie ani ho napadnúť žalobou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa § 247 až 250k OSP.

Z obsahu rozhodnutí, ktoré sťažovateľ k svojej sťažnosti pripojil je však zrejmé, že krajský stavebný úrad napádaným rozhodnutím z 10. októbra 2006 nerozhodol s konečnou platnosťou o obsahu práv a povinností sťažovateľa (ako účastníka stavebného konania) tým, že by potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu alebo ho zmenil. Krajský stavebný úrad bez toho, aby doterajšie konanie v prvom stupni dopĺňal, prípadne zistené nedostatky odstraňoval, rozhodnutie obce B. R. č. 0688 – SPD/05/06 – Kar. zo 14. júna 2006 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom priebehu uvedeného konania sa sťažovateľ, ako jeho účastník, môže domáhať ochrany svojich práv a právom chránených záujmov využitím procesných oprávnení, ktoré mu priznáva zákon (predovšetkým zákon č. 71/1967 Zb.). V prípade nepriaznivého výsledku môže proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu podať odvolanie (§ 53 zákona č. 71/1967 Zb.) a v prípade právoplatného skončenia stavebného konania po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov sa ochrany svojich práv môže domáhať žalobou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu pred správnym súdom podľa § 247 až 250k OSP.

Za daných okolností nie je daný ústavný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze prebiehajúceho správneho konania v sťažovateľovej veci do právomoci orgánov verejnej moci. Sťažovateľ môže v rámci využitia svojich procesných práv uplatniť argumentáciu týkajúcu sa porušenia jeho základných práv priamo v stavebnom konaní, prípadne následne v konaní pred správnym súdom.

Nevyužitie tejto možnosti nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemala inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa porušenia ním označených práv je z hľadiska ústavnej ochrany predčasná, ústavný súd jeho sťažnosť odmietol pri jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.5 Vzhľadom na uvedenú skutočnosť skúmanie ďalších zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľovej sťažnosti a prípadný postup na ich odstránenie stratili opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006